

Lérida i Gerona

El 21 d'agost, l'excalde de Gimenezs i Pla de la Font (pobles independitzats, amb tota la naturalitat democràtica, del municipi d'Alpicat fa algunes dècades), el senyor Dante Pérez Berenguer, que es defineix com a algú que està en contra de la superioritat moral, va fer un tuit de traca i mocador: "Todos podemos hacer algo para combatir el nacionalismo, por ejemplo, diciendo siempre Lérida y Gerona." Deixem de banda ara la interpretació ridícula i còmica del tuit (que, si es llegeix al peu de la lletra, sembla que els nacionalistes espanyols no puguin dir res més que Lérida i Gerona), i centrem-nos en el que se suposa, o interpretem, que volia dir l'excalde de Gimenezs.

El senyor Pérez (a qui els seus pares van tenir la delicadesa de posar el nom d'un dels més grans poetes de la literatura universal) convida a utilitzar, sempre, els topònims castellans de Lleida i Girona. Suposo que, d'entrada, ho proposa per quan s'utilitzen en una conversa o en un text en castellà. No m'imagino ningú dient "he anat a Lérida" o "ara arribo de Gerona". No crec que Dante Pérez s'hagi plantejat tampoc quina forma toponímica cal utilitzar si algú es refereix a aquests municipis en francès o en anglès,

tot i que sospito que li agradaria que ho fessin en la forma castellana. Fins aquí, res a objectar.

Personalment, sempre he cregut que els topònims Lleida i Girona haurien de desaparèixer, en castellà, a favor de la forma Lérida i Gerona. Això és tan natural com el fet que, en català, parlem de Londres (i no de London), de Munic (i no de München), de Nova York (i no de New York), de Saragossa (i no de Zaragoza), o de Cadis (i no de Cádiz)... De fet, la tendència a dir, o escriure, Lleida i Girona (o Calatunya) en castellà va ser, en el seu dia, un intent caritatiu de fer un mínim reconeixement al plurilingüisme de l'Estat Espanyol que fins i tot va aconseguir un cert reconeixement legal que ara el senyor Pérez (ai, ai!) es vol saltar. És com acceptar (tolerar) una petita diferència entre els que formen part d'una mateixa Espanya unida. Per tant, quan algú defensa l'ús del topònim propi de la llengua que parla no fa cap altra cosa que defensar la genuïtat i la naturalitat. En castellà, doncs, Lérida i Gerona. Clar que sí! El problema, en el cas de l'excalde de Gimenezs, és que ho proposa "para combatir el nacionalismo", amb la qual cosa (a banda d'exercir la superioritat moral que diu que rebutja) perd tota la credibilitat i es veu ben clarament el missatge que hi ha al darrere: que per combatre el nacionalisme (hem de suposar que es refereix a la reivindicació d'una identitat diferent de l'espanyola, la defensa de la qual no es considera mai nacionalisme) cal utilitzar sempre el castellà. Que cadascú en tregui les pròpies conclusions.

